

se rychle rozvíjí hnutí za nezávislost a mír, které sdružuje široké masy příslušníků různých národností, politického přesvědčení a náboženského vyznání.

Burmský lid volá po tom, aby jeho vlast sledovala ve svém vývoji slavnou, vítěznou a šťastnou cestu národů Sovětského svazu.

Na burmský lid hluboce zapůsobilo vítězství bratrského čínského lidu. Národy Burmy si uvědomují, že musí jít stejnou cestou boje za své osvobození, za lepší život. Zvláště významná pro burmský lid byla konference obránců míru asijských a tichomořských zemí, uspořádaná v říjnu minulého roku v Pekinu.

Růst aktivity lidových mas není příznačný jen pro Burmu, ale pro celou Asii. Představitelé mezinárodní reakce ve snaze omezit narůstání tohoto hnutí se je snaží rozložit zevnitř. Jedním z takových podniků byla konference asijských t. zv. socialistů, svolaná do hlavního města Burmy Rangúnu.

Konference utrpěla fiasko. Pravicově socialističtí vůdci se jen ještě více vzdálili zájmům a tužbám lidu, opět se odhalili jako jeho nepřátelé. Na konferenci byl nejen Attlee, ale také titovští pochopové Djilas a Bebler. V závěru konference, která byla inspirována společně Wall Streetem i londýnskou City, byl přijat charakteristický příkaz, aby si asijská »socialisté« osvojili titoisumus jako »ideologickou zbraň« proti národně osvobozeneckému hnutí.

Reakční klika v burmské t. zv. socialistické straně využila celého vládního aparátu k rozšíření styků s titovskou Jugoslavií. Bývalý člen japonského gestapa (Kempeitai) byl jmenován velvyslancem v Bělehradu. Došlo ke vzájemným návštěvám delegací. Jugoslávská vojenská misie navštívila Burmu.

Plány těchto politiků však jsou odsouzeny k nezdaru. Protititovský odpor roste dokonce i v řadách socialistické strany.

Revoluční a pokrokové organizace v čele s komunistickou stranou si uvědomují, jaké nebezpečí představuje dnešní situace v zemi pro věc zachování světového míru. U vědomí toho vydaly pokrokové strany a organizace výzvu ke skončení občanské války. Revoluční síly jsou ochotny vyjednávat s vládou.

Mapka Burmy se zakreslením oblastí operací kuomintanských band.

Výzva se setkala s vřelým ohlasem mezi lidem, a to jak v oblastech ovládaných vládou, tak i v osvobozených oblastech. Vláda však až dosud k této věci mlčí. Jasně prokázala neschopnost střežit nedotknutelnost země, hájit lid před nepřáteli, rozvíjet hospodářství a obchod. »Neutrální« burmská vláda pokračuje v účasti na válečných plánech amerických imperialistů.

Burmský lid však rozhodně žádá, aby bylo svoláno lidové shromáždění, jež by vytvořilo demokratickou, mírovou vládu široké fronty, aby byli ze země vyhnáni čankajškovci, aby se vláda postavila na odpor proti americkým válečným provokacím a záměrům a pevně zakotvila v táboře míru, vedeném Sovětským svazem. Dějiny nás učí, že tento boj musí zákonitě skončit vítězstvím burmského lidu.

MINN LATT

● RUDÉ PŘÁVO

V pátek 27. března 1953